

[Niels Helveg Petersen.]

kommuner. Jeg kender ikke eksempler på, at dette skulle have ført til uheldige forhold. Hvorfor vil man nu afskære en så betydelig gruppe af stærkt kommunalt interesserede fra at øve en indsats på de poster, hvor de bedst kan øve en indsats til gavn for kommunen og for kommunens indbyggere? Af hensyn til en helt formel betragtning fjerner man herved et værdifuldt indslag i vort kommunale liv, og det synes jeg der til gengæld er meget store betænkeligheder ved. Derfor må jeg stærkt anbefale, at man støtter ændringsforslaget, og jeg så meget gerne, at der blev gjort et nyt forsøg på at finde en formel, der ligesom kunne skabe enighed mellem partierne på dette punkt. Jeg tror, vi er i færd med at gøre en klar fejl.

De øvrige ændringsforslag, om diætregerne osv., kan vi selv sagt ikke støtte.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg er højlig forbavset over hr. Niels Helveg Petersen, som siger, at det er fantastisk, at en befolkningsgruppe som lærerne ikke skulle have mulighed for i det danske folkestyre at øve en indsats specielt på det område, hvor lærerne har en særlig forudsætning. Hr. Niels Helveg Petersen har været med til at vedtage en lov i dette ting, som betyder, at en socialrådgiver ikke har mulighed for at sidde i et socialudvalg og altså ikke har mulighed for at gøre sin indsats på det område, hvor socialrådgiveren formentlig har de bedste forudsætninger. Det var den regel, vi gennemførte, da kommunalreformen i 1970 skulle føres ud i livet med hr. Niels Helveg Petersens stemme. Men lærerne er altså en undtagelse fra disse regler. Andre skal holdes ude.

Og må jeg sige, at det er at bringe en sag for højt op, når man taler om, at vi her vil diskriminere lærere. Det, der er tale om, er en henstilling fra ombudsmanden til dette ting og i første omgang til indenrigsministeren om at skabe klarhed, idet ombudsmanden har udtalt, at han mener, at lærere er kommunalt ansatte. Hvis det er en rigtig opfattelse, hvad jeg mener det er, må lærere være omfattet af samme regler som alle andre kommunalt ansatte. Der er altså tale om at gøre lærere lige så gode eller lige så dårlige som os andre.

Jeg er i den meget sjældne situation at kunne sige tak til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) fra fremskridtspartiet, og den skal jeg benytte mig af. Jeg tror, det er første gang, siden hr. Svend

Andersen (Rosk. a.) kom ind, så jeg synes, jeg vil sige tak for en rigtig opfattelse af det forslag, som jeg er kommet med.

Jeg er helt enig med hr. Grove i, at det, det drejer sig om, er, at lærere stilles lige med andre. Der er ingen forfølgelse, der er intet forsøg på at nedvurdere, men heller ikke at opvurdere lærere, og jeg forstår simpelt hen ikke, at man mener, at lærere i denne situation skal have en sådan særstilling, når de er kommunalt ansatte.

Må jeg sige til hr. Grove, at der er ikke tale om, at disse regler om kursus kan benyttes til partimøder eller noget som helst andet.

Og må jeg sige til hr. Kaj Hansen, at et ændringsforslag om at slette bemærkningerne om ledende funktioner løser intet problem. Det, det drejer sig om, er, at man ikke skal være sin egen chefs chef, og det løses ikke ved bare at slette et enkelt ord.

Men i øvrigt håber jeg, at vi mellem anden og tredje behandling kan nå frem til enighed om dette.

(Kort bemærkning).

Henning Jensen (S):

Da der er opstået dyb uenighed om et væsentligt punkt i lovforslaget – den dybe uenighed består tilsyneladende blandt de partier, der i betænkningen har præciseret meget tydeligt, at de er for ministerens forslag – skal jeg anmode om, at anden behandling bliver afbrudt, og at forslaget går til fornyet behandling i kommunaludvalget.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg har forstået, at forhandlingen ønskes afbrudt og mødet udsat. Forinden giver jeg ordet til hr. Jens Peter Jensen.

Jens Peter Jensen (V):

Når jeg tager ordet nu, er det for at understrege tanken om, at vi skal afbryde andenbehandlingen. Det er ikke et spørgsmål om et kvarter eller sådan noget. Sagen er, at vi har ønsket et udvalgs møde og et samråd med ministeren. Tidsfaktoren har været i vejen, og det har vi ikke kunnet gennemføre. Hvis vi nu bare får det, som jeg såmænd selv bad om før, en ny forhandling mellem anden og tredje behandling, kommer vi i den situation, at vi står og stemmer om ændringsforslag her ved anden behandling, mens det kan være, at det hele får et langt fornuftigere forløb, hvis man kan ud-